

ارتباط والد - کودک

Parent–Child Relationship

یکی از مباحث مهم روان‌شناسی، ارتباط والد و کودک و تأثیر آن بر ویژگی‌های شناختی و عاطفی فرزندان است، به همین دلیل این بخش به ارائه آخرین پژوهش‌ها در این زمینه اختصاص یافته است.

Doan, S. N., Fuller-Rowell, Th. E., & Evans, G. W. (2012). Cumulative risk and adolescent's internalizing and externalizing problems: The mediating roles of maternal responsiveness and self-regulation. *Developmental Psychology*, 48(6), 1529-1539.

خطر تراکمی و مشکلات درونی‌سازی شده و برونوی‌سازی شده نوجوان: نقش واسطه‌ای پاسخگویی مادر و خودنظمدهی این پژوهش به بررسی طولی رابطه بین پاسخگویی مادر، خودنظمدهی و رفتار سازش‌یافته در نوجوانان اختصاص یافته است. پژوهشگران با استفاده از مدل‌یابی معادلات ساختاری به بررسی الگویی پرداختند که نشان دهد اثر خطر تراکمی اولیه بر مشکلات رفتاری، توسط پاسخگویی مادر و خودنظمدهی واسطه‌گری می‌شود. افزون بر این، پژوهشگران به بررسی سهم خطر تراکمی و پاسخگویی مادر بر توانایی خودنظمدهی کودکان پرداختند. این بررسی با استفاده از یک طرح طولی در سه مقطع سنی با اندازه‌گیری‌های متعدد خطر و خودنظمدهی، از طرف مشاهده‌گران متعدد، صورت گرفت. داده‌ها بر مبنای بررسی نوجوانان ($N = 265$) در گروه‌های سنی ۹، ۱۳، ۱۷ و سال و والدین آنها جمع‌آوری شدند. نتایج نشان دادند که فرضیه نقش واسطه‌ای در مورد مشکلات برونوی‌سازی شده صدق می‌کند اما در مورد مشکلات درونی‌سازی شده این طور نیست. نتایج نشانگر تأیید اثر نقش واسطه‌ای مشکلات برونوی‌سازی شده و عدم تأیید اثر مشکلات درونی‌سازی شده، بودند. به علاوه، خطر تراکمی و پاسخگویی مادر صرفاً در توانایی خودنظمدهی کودکان مؤثراند.

Slagt, M., Deković, M., de Haan, A. D., van den Akker, A. L., & Prinzie, P. (2012). Longitudinal associations between mothers' and fathers' sense of competence and children's externalizing problems: The mediating role of parenting. *Developmental Psychology*, 48(6), 1554 - 1562.

رابطه طولی بین حس صلاحیت مادران و پدران و مشکلات برونوی‌سازی شده کودکان: نقش واسطه‌ای والدگری این پژوهش به بررسی طولی ارتباط دو سویه حس صلاحیت والدین و مشکلات برونوی‌سازی شده کودکان، واسطه‌گری این ارتباط توسط رفتارهای والدگری و تفاوت مادران و پدران از این زاویه، اختصاص یافته است. ۵۵۱ خانواده و کودکانشان (۴۹/۹ درصد دختر، میانگین سنی = ۷/۸۳ سال، انحراف استاندارد = ۱/۰۸) گروه نمونه را تشکیل دادند. نتایج نشان دادند که مشکلات برونوی‌سازی شده کودکان، حس صلاحیت والدین را تا شش سال بعد به طور مستقیم و غیرمستقیم حس صلاحیت مادر را از طریق انبساط نامناسب پیش‌بینی می‌کرد. حس صلاحیت والدین، مشکلات برونوی‌سازی شده کودکان را مستقیم/غیرمستقیم از طریق رفتارهای والدگری پیش‌بینی نکرد. تفاوت‌هایی در مادران و پدران، در رابطه بین رفتارهای والدگری و حس صلاحیت یافت نشد.

Kerr, M., Stattin, H., & Özdemir, M. (2012). Perceived parenting style and adolescent adjustment: Revisiting directions of effects and the role of parental knowledge. *Developmental Psychology*, 48(6), 1540 - 1553.

ادران سبک والدگری و سازش‌یافتنگی نوجوانان: بازنگری جهت‌گیری اثرات و نقش آگاهی والدین پژوهش حاضر در مورد والدگری و رفتار نوجوانان، با تمرکز بیشتر بر فرایندهای متقابل، دو سویه و تبادلی است، در حالی که

پژوهش‌های سنتی سبک والدگری، کماکان به دیدگاهی یک سویه که والدین بر رفتار نوجوانان تأثیرگذارند اما از آن تأثیر نمی‌پذیرند، پایین‌دند. افزون بر این، بسیاری از پراستنادترین بررسی‌های انجام شده در زمینه سبک والدگری، از مقیاس‌های مهار رفتار والدینی سود جسته‌اند که مورد تردیدند زیرا آنها اندازه‌هایی از آگاهی والدین را نیز در بر می‌گیرند. اهداف این مطالعه، تعیین تأثیرگذاری آگاهی بر نتایج بررسی‌های گذشته و آزمون فرضیه یک سویه بود. داده‌ها از طریق بررسی ۹۷۸ نوجوان شرکت‌کننده در یک مطالعه طولی، فراهم آمدند. از مقیاس‌های سبک والدگری و سازش‌یافتنگی نوجوان در دو مقطع با فاصله زمانی دو سال، استفاده شد. در این پژوهش، از انواع مقیاس‌های سازش‌یافتنگی‌های درونی و بیرونی بهره گرفته شد. نتایج نشان دادند که ماده‌های آگاهی در مقیاس‌های مهار رفتار والدینی، پیوند بین مهار رفتار والدینی و سازش‌یافتنگی را ارتقا می‌دهد. به این ترتیب، محتمل است نتیجه‌گیری‌های مطالعات پراستناد مستدل‌تر باشند، اگر صرفاً بر مهار رفتار والدینی مرکز بودند. همچنین، سازش‌یافتنگی نوجوانان تا حد زیادی تغییر در سبک‌های والدگری اقتدارگرایانه و مسامحه‌کارانه را پیش‌بینی می‌کرد، در حالی که این امر در مورد سبک‌های والدگری و اثر آن بر سازش‌یافتنگی نوجوانان صدق نمی‌کرد. بنابراین، سبک والدگری نمی‌تواند مستقل از نوجوانی در نظر گرفته شوند. لزوم بازنگری فرضیه‌های مرتبط با سبک‌های والدگری و یافته‌های حاصل از آنها نیز مورد بحث قرار گرفت.

Parker, Ph. D., Schoon, I., Tsai, Yi-Mi., Nagy, G., Trautwein, U., & Eccles, J. S. (2012). Achievement, agency, gender, and socioeconomic background as predictors of postschool choices: A multi-context study. *Developmental Psychology, 48*(6), 1629 - 1642.

پیشرفت، عاملیت، جنس، و زمینه‌های اجتماعی-اقتصادی به عنوان پیش‌بینی‌کننده‌های انتخاب رشته تحصیلی: بررسی چند بافتی
در این مقاله، الگوی اثرات افتراقی ورود به دانشگاه در مقابل انتخاب رشته با استفاده از مجموعه‌ای از پیش‌بینی‌کننده‌های متداول، مانند عوامل زمینه‌ای (جنس و وضعیت اجتماعی-اقتصادی)، پیشرفت تحصیلی و مفهوم خود تحصیلی، آزمون شد. داده‌های دو بررسی گستردۀ طولی در آلمان ($N=5048$) و انگلستان ($N=15995$) مورد استفاده قرار گرفتند تا تعیین‌پذیری الگوی فرض شده، در دو زمینه فرهنگی وارسی شود. در هر دو کشور، نتایج نشان دادند که (الف) وضعیت اقتصادی و اجتماعی، پیش‌بینی‌کننده اصلی ورود به دانشگاه، و جنس پیش‌بینی‌کننده اصلی رشته انتخابی بودند (ب) پیشرفت و مفهوم خود تحصیلی در دروس ریاضی و انگلیسی پیش‌بینی کننده‌های مثبت ورود به دانشگاه بودند و (ج) پیشرفت و مفهوم خود تحصیلی ریاضی، انتخاب رشته‌های با گرایش شدید به ریاضی و احتمال کمتر ورود به رشته‌های با گرایش شدید کلامی را پیش‌بینی می‌کردند و بالعکس. تلویحات نظری و عملی نیز مورد بحث قرار گرفتند.

ترجمۀ زهره صیادپور

دانشگاه آزاد اسلامی
واحد تهران جنوب